

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. L.**, zastoupené JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou se sídlem Tovaryšský vrch 1358/3, 460 01 Liberec 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2004, č. j. OAM-3328/VL-07-03-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2005, č. j. 61 Az 219/2004 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7. 12. 2004 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou; tu však Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 14. 11. 2005.

Proti tomuto rozsudku brojila žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížností, v níž namítla, že jí nebyla doručena výzva krajského soudu ve smyslu § 51 s. ř. s., resp. pokud jí byla doručena, byla sepsána v českém jazyce, kterému žalobkyně nerozumí a není schopna ani číst text, který není v azbuce. Stěžovatelka se tak nemohla dostavit k soudnímu jednání, čímž byla porušena její zákonná práva. Tato vada mohla přivodit nezákonné rozhodnutí ve věci samé; stěžovatelka proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je přípustná; Nejvyšší správní soud se proto ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námitkou spočívající v tom, že účastníku řízení před soudem nebyla doručena výzva podle § 51 s. ř. s., resp. mu taková výzva doručena byla, ovšem v českém jazyce, se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 16. 6. 2005, č. j. 1 Azs 223/2004 - 32, www.nssoud.cz, v rozsudku ze dne 14. 7. 2005,

č. j. 3 Azs 119/2005 - 77, publikovaném pod č. 686/2005 Sb. NSS, nebo v rozsudku ze dne 17. 8. 2005, č. j. 1 Azs 7/2005 - 39, www.nssoud.cz. Nutno dodat, že Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu